

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 12 май 1884 год.

Брой 42.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Вслѣдствие поздравленията, направени отъ страна на Княжеското правителство по поводъ стѣжванието въ съвършеннолѣтие на Негово Височество, Николая Александровича, наслѣдникътъ на Всеросийскій престолъ, Негово Превъсходительство, тукашнй Русскій Дипломатическй Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. Кояндръ, испрати въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла слѣдующето писмо:

„Бързамъ да ви препратѣхъ съ настоящето копия на получената отъ Императорскй Министръ на Иностраннитѣ Дѣла, Статсъ-Секретаря Гирса, телеграмма, въ която ми се порѣчва да предамъ на членоветѣ на Княжеското правителство Височайшата благодарност на Негово Императорско Величество Августейшиятъ мой Повѣлителъ зарадъ поздравленията и благопожеланията, изразени отъ тѣхъ въ името на Българскй народъ, по поводъ на стѣжванието въ съвършеннолѣтие на Господаря Наслѣдника Цесаревича.

Ползвамъ се отъ случая за да възобновѣхъ, господине Министре, увѣрението на отличното мое къмъ васъ почитание и съвършенна преданность“. № 378.

9 май 1884.

А. Кояндръ.

Копия отъ телеграммата на Министра на Вншнитѣ Дѣла въ Руссия, съ дата 8/20 май 1884.

„Императорътъ ви възлага да благодарите членоветѣ на Българското правителство за поздравленията и благопожеланията, изразени въ името на Българскй народъ“.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Указъ

№ 106.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладъ му отъ 9 тек. мѣсецъ подъ № 3815, и на основание чл. 15 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ за членове на Софийскй градско-общинскй съвѣтъ по изборъ, Никола Сукнарова, Тодора Пешова, Аврама Горанова, Георгия Тодорова, Георгия Бѣлова, д-ръ Василия Радославова, Михаила Буботинова, Никола Даскалова и Атанаса Хранова.

II. Отъ тѣхъ да назначимъ за Софийскй градеко-общинскй вметъ, Тодора Пешова, за неговъ помощници Атанаса Хранова и Михаила Буботинова, а за допълнителни до числото 18, деветъ члена: — Димитра Коцева, Мордохай Хаима, Белизаря Якова, Боне Петрова, Ивана Андреева, д-ръ Пантелея Минчевича, Симеона Панчова, Христа Ковачева и Симеона Янчева.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 май 1884 година.

На първообразното написано: по височайша заповѣдъ, Намѣстникъ на Негово Височество, Предсѣдателъ на Министерскй Съвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

Д. Цанковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтр. Дѣла Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 3815.

Господарю!

Изборитъ за членове на Софийскій градеко-общинскій съвѣтъ се извършихъ на 6 тек. мѣсець редовно, съгласно указа на Ваше Височество на 10-й априлъ т. г. подъ № 61. — Получивши при изборитъ вишегласие деветъ лица сж слѣдующитъ:

1. Никола Сукнаровъ;
2. Тодоръ Пенковъ;
3. Аврамъ Горановъ;
4. Георги Тодоровъ;
5. Георги Бѣловъ;
6. Д-ръ Василь Радославовъ;
7. Михаилъ Буботиновъ;
8. Стоянчо Мицовъ и
9. Никола Даскаловъ.

Но тъй като осмий по реда на гласовѣтъ — Стоянчо Мицовъ, поради това че билъ самъ и нѣмало кой да ръководи и управлява частнитъ му работи, подаде оставка, която и се прие, то на негово мѣсто остава слѣдующий по вишегласие Атанасъ Храновъ.

Отъ тѣзи лица, съгласно чл. 15 отъ „закона за общинитъ и за градското управление“, имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволи да назначите за Софийскій градеко-общинскій кметъ, Тодора Пенкова, за негови помощници Атанаса Хранова и Михаила Буботинова, а останалитъ шестъ души да утвърдите за членове по изборъ на общинскій съвѣтъ.

Така сжщо имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволи да назначите, за допълнителни до числото 18, слѣдующитъ деветъ лица, тоже за членове на общинскій съвѣтъ, а именно; Димитра Коцева, Мордохай Хаима, Белезаря Якововъ, Боне Петрова, Ивана Андреева, д-ра Пантелея Минчевича, Симеона Янчева, Христа Ковачева и Симеона Панчева.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-смирено моля да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 9 май 1884 г.

Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла Д. Цанковъ.

До Министерскій Съвѣтъ.

ДОКЛАДЪ

№ 527.

Въ това врѣме, когато въпроса за купуване на Русчунско-Варненската желѣзница и за нейната стойностъ занимава тъй много и тъй сериозно Българското правителство и Българската публика, въпроса за необходимостта да се построи Варненското пристанище, по възможности скоро, отъ само себе си се налага на нашето внимание.

Независимо отъ това, въ чии рѣцѣ ще остане желѣзницата за напредъ — въ рѣцѣтъ на Българското правителство ли, или въ рѣцѣтъ на компанията, за Българската търговия и за хазната е твърдѣ необходимо да се разрѣши въпроса, трѣбва ли да се построи пристанището въ Варна по-скоро, или то може да се отлага, както до сега, за дълго врѣме.

За да се даде на правителството случай да погледне по-сериозно на тая работа и да оцѣни всичката ѣ важностъ за Българската търговия, както и за да се подготви разрѣшението му въ правилень смисълъ, азъ ще си позволя да изброя тука нѣкои фактове и съображения, които най-добрѣ ще ни даждъ да разберемъ, какво би трѣбвало да бжде туй рѣшение.

Най-напредъ неподлежи на съмнѣнiete, че желѣзний пѣтъ Руссе—Варна е построенъ за полза, а не за вредъ на страната. Той се е построилъ съ цѣль да спомогне за развитието на вжтрѣшната и външна търговия на мѣстото, като улесни извоза и въвоза на разнитъ стоки, и особенно извоза на нашитъ земни произведения.

Този пѣтъ работи отъ 15 и повече години. Експлоатацията му се намѣрва едно подиръ друго въ рѣцѣтъ на Англичане и на Нѣмци. Е добрѣ, помогна ли той за усиляването на извоза и за развитието на нашата търговия въ таквази степенъ, въ каквата бѣхме въ право да чакаме?

Освѣнъ факта, че доходността му си остава все на долня степенъ и не е била ни веднажъ въ състояние да покрие гарантиранитъ лихви, или поне частъ отъ тѣхъ, ний имаме и други фактове, които и по-ясно говорятъ, че отъ тая линия полза не е излѣзла за хазната и че тя, линията, твърдѣ малко е съдѣйствувала и за развитието на мѣстната производителностъ и на търговията.

Тѣзи фактове сж слѣдующитъ:

При всичко, че пѣтъ за извозване на хранитъ отъ Българскитъ придунавски мѣстности презъ

Русчукъ—Варна е много по-късъ отъ пътя презъ Браила—Галацъ—Сулина;

При всичко, че за отиванieto на морскитѣ корабли до Галацъ—Браила презъ Сулина и за връщанieto имъ въ морето се изискватъ много повече време, разноски и такси за внасяние и изнасяние презъ Сулинското гърло;

При всичко, че за снеманie хранитѣ отъ Българскитѣ крайдунавски пристанища до Галацъ—Браила се изтеква по-много време и по-голямо навло, отъ колкото би се плащало само до Руссе;

При всичко това, хранитѣ отъ нашитѣ подунавски мѣстности, отъ Видинъ до Силистра, продължаватъ да се изнасятъ за Европа презъ Браила—Галацъ—Сулина и ни едно зърно не минава презъ Руссе—Варна.

Повече отъ това, много пъти една значителна частъ отъ земнитѣ произведения на Русенскій и Разградскій окръзи, лежащи покрай линията Руссе—Варна, намѣсто да се свезятъ въ Варна, свозватъ се въ Руссе и се изваждатъ презъ Браила—Сулина.

Какви могатъ да бѣдѣтъ причинитѣ на всичко това, не е трудно да се раскрие и разбере.

Освѣнъ сѣщата тарифа на превоза по желѣзницата; освѣнъ отсѣтствието на капиталъ въ Руссе и Варна, най-голямата и най-рѣшителната причина е пълното отсѣтствие на удобства отъ една страна за претоварването хранитѣ отъ каицитѣ въ вагонитѣ на Русчукъ и отъ друга за товаранieto тѣзи храни въ морскитѣ корабли на Варна.

Въ Браила и Галацъ каицитѣ, които донасятъ хранитѣ изъ българскитѣ пристанища, приставатъ до самитѣ морски корабли и намиратъ цѣли купци работници, които въ скоро време и съ умѣрени разноски прехвърлятъ храната отъ тѣхъ въ кораблитѣ. Това е и лесно, и икономно. То е изходно и за търговеца, и за ступана на каика, и за ступана на корабля.

Какво има въ Русчукъ? Тамъ при станцията на желѣзний пътъ нѣма срѣдства ни за претоварване хранитѣ отъ каика на вагона, ни магазинъ за стоварване въ тѣхъ, ни особена скеля за приставанie на каицитѣ. Като нѣма нищо отъ това, нѣма и нужнитѣ работници. За да се претовари храната отъ единъ каикъ на вагонитѣ, тамъ се искатъ голѣмъ трудъ и тежки разноски.

Въ Варна стоварването и товаранieto на стокитѣ посрещатъ сѣщитѣ мъчнотии. Хранитѣ се стоварятъ отъ вагонитѣ на станцията, превозватъ се по магазинитѣ, отдѣто изново се пренасятъ на мауни, за да се предадѣтъ на корабли или пара-

хода. Труда и разноскитѣ при тѣзи сложни операции на стоварване и товаранieto сѣ тѣй значителни, щото немогатъ да останатъ безъ голѣмо влияние на цѣнитѣ на самитѣ храни. Тѣзи цѣни се покачватъ много и търговеца е принуденъ да ги избѣгва.

Разноскитѣ за извозъ презъ Руссе-Варна при днешнитѣ условия достигатъ до таквази цифра, трудноститѣ се представляватъ таквази голѣми, щото при тѣхъ пътя презъ Браила-Галацъ-Сулина се явява и по удобенъ, и по ефтинъ. Излишно употребеното време за отиванie на кораблитѣ отъ Варна до Браила и сторенитѣ голѣми разноски за това пътуване се икупуватъ съ избѣгъкъ отъ бързината и удобствата по товаранieto и стоварване.

Голѣма е разликата въ навлото между Цариградъ—Варна и Цариградъ—Браила, но и търговцитѣ, и корабленницитѣ предпочитатъ Браила отъ Варна, защото на първото мѣсто намиратъ и тихо пристанище, и удобства за поеманie товаритѣ.

Отъ Варна до Цариградъ навлото е по-ефтино, но отъ тая ефтиния избѣгватъ и търговцитѣ, и корабленницитѣ, защото първитѣ не намиратъ смѣтка въ ефтиното навло при тежки други разноски, а пакъ вторитѣ не намиратъ никаква безопасностъ въ Варненското пристанище. По този начинъ зарадъ голѣмитѣ рискове за търговцитѣ и за корабленницитѣ и по причина на другитѣ голѣми разноски и едниитѣ и другитѣ избѣгватъ по-близкото пристанище въ Варна за много по-далечнитѣ скели на Браила и Галацъ.

Безъ чрезмѣрнитѣ разноски и неудобства по товаранieto—стоварването и безъ рисковетѣ за корабитѣ въ незакритото Варненско пристанище, пътя за извозъ презъ Руссе—Варна щѣше да бѣде не само по-късъ, но и по-износенъ. Цифритѣ ще ни покажѣтъ това много по-добре.

Навлото за хранитѣ отъ Видинъ до Браила и Галацъ е срѣдно число 18—20 стот. на Цариградското кило (20 оки). Навлото до Руссе по тая цѣна ще бѣде около 8 стот. за сѣщото кило.

Навлото отъ Браила за Цариградъ е срѣдно число 50 стот. на Царигр. кило; навлото отъ Варна за Цариградъ е около 30 стот.

При предположение, че за стоварване и товаранieto на Русчукъ и Варна ще се доставятъ сѣщитѣ улеснения и ще се изискватъ сѣщитѣ разноски и сѣщото време, тогава ние ще имаме една значителна разлика въ навлото отъ Браила за Цариградъ и отъ Варна за Цариградъ. Тая разлика ще възлиза на 32 ст. на всяко Цариградско

кило и ще служи за исплащане превоза по желѣзницата Варна—Руссе.

Видинъ—Браила стотинки	20	
Браила—Цариградъ „	50	
Видинъ—Руссе „	8	70
Варна—Цариградъ „	30	38
Разница	32	

Въ такъвъ случай ако не се спечели отъ навлото (което не могло би да се каже) ще се спечели всичкото врѣме за отиванieto на корабитѣ отъ Варна до Галацъ—Браила и завръщанieto имъ назадъ, условие, което е много важно, както за търговеца, тъй и за корабоприетателя. Една печала отъ десетина дни врѣме за параходитѣ и отъ единъ мѣсець за другитѣ корабли има твърдѣ голѣмо значение, както за търговеца, тъй и за корабовладѣтеля. Но ползитѣ отъ това съкращение на пътя не бихъ се ограничили само въ спечеленото врѣме. Печала нѣкаква ще има и отъ навлото. Малкото стояние на корабитѣ въ Варненското пристанище, разнитѣ улеснения въ товарянieto и свършенното отстранение на всякаква опасност за тѣзи кораби непременно ще навалятъ и навлото и щѣхъ да даждъ на търговцитѣ пълна възможност да предпочитатъ за извозване на хранитѣ тоя пътъ отъ пътятъ презъ Браила и Сулина.

Но за да се достигне до тѣзи улеснения и до това намаление на разноскитѣ по испращанieto на хранитѣ презъ Руссе—Варна необходимо е да се построи пристанището въ Варна и да се направятъ при станцията въ Русчукъ нужнитѣ приспособления за лесно и ефтино претоварване на хранитѣ, необходимо е всичко това да се извърши колкото се може по-скоро, ако наистина искаме да съживимъ нашата извозна търговия и да извадимъ каква-годѣ полза отъ желѣзницата, за която сме обзавани да плащаме толкози и таквизи тежки лихви.

Ако не направимъ всичко това, ние не само не ще извлечемъ колко-годѣ значителна полза отъ тая желѣзница; не само ще товаримъ бюджета си съ безполезни за нея лихви, въсходящи ежегодно на нѣколко милиона левове; но и страната си не ще престанемъ да подвъргаме на голѣми парични загуби и на търговски затруднения.

Безъ удобства за лесенъ и ефтинъ превозъ никакви усилия не сж въ състояние да съерѣдоточятъ голѣми капиталы, било въ Варна, било въ Руссе. Безъ тѣзи улеснения търговията съ нашитѣ храни ще си остава съерѣдоточена въ Браила

и Галацъ и капиталитѣ отъ тамъ не ще се простиратъ и до насъ, освѣнъ подъ условията, които сж съществували и съществуватъ до сега, сир. съ условия съиспителни за мѣстото.

Нашата търговия при такъвъ порядѣкъ и по недостатѣкъ на капиталы не само не ще се развива съ нужната бързина, но дълго-дълго врѣме не ще може и да добие оная самостоятелностъ, безъ която за нея нѣма ни свободно движение, ни отивание напредъ. Не само голѣмитѣ ползи отъ тая търговия ще отиватъ въ рѣцѣтъ на чужди за страната търговци, но и количеството на извоза и опредѣлението цѣнитѣ на хранитѣ често ще зависятъ отъ добрата воля на онѣзи, които държатъ паритѣ и ги пускатъ въ България само при най-изгодни за тѣхъ условия и цѣни.

Опита е показалъ, че въ години отъ обикновено плодородие тѣзи хора не се рѣшаватъ да отварятъ работи съ България, освѣнъ ако си осигорятъ отъ напредъ хубави ползи чрезъ опредѣление на низки цѣни за българскитѣ храни. Инакъ тѣ си запазватъ средствата да купуватъ храни въ Влашко, гдѣто е мѣстожителството имъ и да чакатъ доклѣ, по недостатѣкъ на продажби, въ България цѣнитѣ спаднатъ и имъ отворятъ накъ поле за надѣжди на голѣми спекулации.

При съсредоточението на голѣми капиталы въ самата страна, т. е. въ България тая зависимостъ на нашата търговия отъ външни хора би се значително намалила; защото за мѣстнитѣ капиталы най-доброто като е да търсятъ работа преди всичко на мѣстото, снабдянето на цѣнитѣ не щѣше да бѣде ни тъй често, ни тъй голѣмо. Извоза щѣше да става по-равномѣрно и застойтѣ не щѣхъ да бѣждатъ тъй голѣми и съиспителни за селскитѣ трудъ.

Освѣнъ това съ построяването на пристанището въ Варна, нашата страна ще придобие и тая още полза, че като се обърне пътя за извозване на хранитѣ презъ Руссе—Варна, въ нея ще оставатъ всичкитѣ онѣзи сумми, които отиватъ на разноски по извозването на хранитѣ и които сега оставатъ въ чужди рѣцѣ. Работницитѣ въ Руссе, желѣзницата Руссе—Варна и работницитѣ въ Варна ще намѣрятъ новъ источникъ за поминѣкъ и вѣрна работа.

Голѣмитѣ разноски, които ставатъ днесъ по извозването на нашитѣ храни и които падатъ, както се знае, не толкози на търговцитѣ, колкото на самитѣ производители, и които намаляватъ цѣната на българскитѣ храни въ мѣстата на самото имъ произхождение, тѣзи разноски, съ постройката на

пристанището въ Варна ще намалѣятъ значително и разницата имъ ще иде отчасти и на полза на населението. Колкото малка и да е тая разлика за отдѣлнитѣ производители, въ общата си сложность тя достига до трѣрдѣ едра цифра.

Повече отъ половината износи храни на нашето отечество се извозватъ по Дунавъ. Ако рѣчемъ, че ежегодно се изнасятъ изъ България (срѣдне число) около 160—170 милиона оки храна отъ разни видове, то около 95 милиона оки се изнасятъ презъ Дунавъ. Обърнати на Цариградски кила тѣзи 95 мил. оки правятъ 4—5 мил. кила.

Ако съ олеснения на извозването разноснитѣ по навлото се намаляватъ по 10 ст. на кило, то намаленията отъ навлото и отъ разноснитѣ по товарянieto по необходимостъ ще покажатъ въ извѣстна мѣрка цѣната на самата храна и ще дадатъ на населението възможность да добива чрезъ това ежегодно по нѣколко стотини хиляди лева.

Вънъ отъ тая полза за производителитѣ, прѣвоза на тѣзи храни по желѣзницата Варна—Руссе, която е наша желѣзница, каквото и да бѣде нейното днешно положение, ще докара полза и на държавата. Ако отъ храната, която се извозва сега по Дунавъ, се извезе презъ Руссе—Варна самоколичеството 60,000,000 оки, т. е. 3,000,000 Цариградски кила, то дохода на желѣзницата ще се увеличи съ една нова сума отъ около милионъ левове. На тая сума като се притурятъ и другитѣ доходи отъ усиленото движение на пътници и др. по желѣзницата, то дохода на линията ще порастне много повече.

Тѣзи двѣ ползи, ползата на населението и ползата на държавата чрезъ линията, отъ пръвъ път може да не се явятъ до толкова очевидни и голѣми; нъ ако ги вземете за нѣколко години наредъ, вий ще добиете таквизи цифри, предъ които всяко недоумѣние пада и които всѣкого могли би да очудятъ, какъ при таквизи ежегодни загуби нашето отечество не е достигнало до материално истощение. Само трудолюбието и честовността на българския селянинъ сж запазили България отъ подобно истощение.

Избронитѣ ползи не сж за прѣзирание. България не е страна, която може да рита милионитѣ съ кракъ. И безъ положителнитѣ ползи, които се до тука изброихъ, България е длъжна да направи нѣщо за таквизи унѣтване на своята извозна търговия, което ще направи тая търговия съвършенно независима отъ случайноститѣ и капризитѣ на нашитѣ съѣди и съперници, като ѝ приготви свой особенъ, свободенъ и независимъ отъ никого нѣтъ

за извоза; нъ при показанитѣ явни и вѣрни ползи, това е още по необходимо, по наложително; защото, не трѣбва да го забравяме, до гдѣто по голѣмата частъ отъ извозната ни търговия става презъ Браила и Галацъ, сир. презъ влашкитѣ пристанища и зависи отъ добрата воля на тамошното правителство и на тамошнитѣ търговци, тая търговия не е ни до тамъ свободна, ни до тамъ сигурна.

Има нѣщо повече. По причина на извоза ний стоимъ въ извѣстна зависимостъ отъ Браила и Галацъ и въ отношение на ввозната си търговия. Ако нашитѣ храни отивахъ презъ Руссе и Варна, то тѣзи градове по необходимостъ, щѣхъ да се обърнатъ на голѣми депозити и за ввозната търговия и нашитѣ дребни търговци не щѣхъ да тичатъ за всякакви външни стоки въ Галацъ. Тѣзи търговци щѣхъ да намиратъ всичко въ Руссе и Варна, защото корабитѣ и параходитѣ, които щѣхъ да дохаждатъ за храна въ Варна, щѣхъ съ ефтино навло да донасятъ изъ Европа всичкитѣ стоки, които сж нуждни за България.

Това, що правятъ тѣзи корабли днесъ за Галацъ и Браила, ще го правятъ и за България, щомъ имъ се представи възможность и случай да прѣнасятъ и настаняватъ тѣзи стоки. Чрѣзъ този нѣтъ би могло да се внесе и ефтина соль въ замѣна на она, която власитѣ се намислили въ послѣде врѣме да ни продаватъ скъпо-скъпо. Чрезъ него пакъ би се дала възможность да се внасятъ въ България повече Английски, Французски и Белгийски стоки и да се избѣгне сегашното нахлѣване на Австрийскитѣ долини, калцави и разваленни стоки, подиръ които тѣй глупаво се разорява Българското население.

Ето какви сж даннитѣ върху които нашето правителство трѣбва да основе рѣшението на въпроса за построяването на Варненското пристанище по скоро. Ако исканията на изложениитѣ по горѣ важни мѣстни и държавни интереси сж слаби да ни увѣрятъ въ ползата на това дѣло, ако оставиме съсѣднитѣ държави да ни прѣварватъ съ постройкитѣ на своитѣ желѣзнопѣтни и параходни линии и на своитѣ пристанища, като убиватъ работата на сжществуващата наша желѣзна линия и подкопаватъ бѣдѣщето значение на нашето морско пристанище, тогава за осиромашяването на нашето отечество не трѣбва да винимъ никого друго, освѣнъ себе си и нашата недалногледность.

София, 11 февруарий 1884 год.

Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлнето и Търговията: Т. Икономовъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО

№ 2274.

До Г.г. предсѣдателитѣ и прокуроритѣ на сѣдилищата и до мировитѣ сѣдии.

Въ допълнение и отъ части измѣнение циркулярното отъ 19 априлий 1884 год. подъ № 1914, считамъ за необходими слѣдующитѣ разяснения:

По точния и несъмнителния смисъл на ст. 98 алинея първа отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, за да бѣде едно лице допустително да ходатайствова по чужди дѣла предъ сѣда, или все равно, за да се приеме като повѣренникъ или адвокатъ, изисква се преди всичко да е то правоспособно, или съ други думи, да има способността да създава права. За да е пъкъ едно лице правоспособно трѣбва да е то съвършеннолѣтно т. е. да има 21 годишна възраст и да не стои подъ опекуството и попечителството на други. Туй условие е толкова законно, колкото и естествено, и не само отъ повѣренника иска законодателя да е правоспособенъ, нъ и отъ всяко лице, което се явява въ сѣдилището (законътъ казва: всяко правоспособно лице може да се явява въ сѣдилището и пр.), т. е. отъ всякого, който води процесъ (*stare in judicis*). Законодателя обаче не се спрѣлъ при туй условие въ отношение къмъ адвокатитѣ т. е. къмъ правоспособнитѣ да ходатайствуватъ по чужди дѣла. Той иска щото повѣренника не само да е правоспособенъ, нъ и да знае официалния языкъ, да е български подданикъ и да не е опороченъ по сѣдъ. Ще каже, който правоспособенъ, първо, незнае официалния языкъ (писменний языкъ, практикующий се въ официалнитѣ учреждения, писма и пр.), като напр. безграмотния или малограмотния българинъ, послѣ грамотния турчинъ, еврейнъ и пр. нъ невладѣющий съ официалний языкъ; второ, който правоспособенъ не е български подданикъ и трето, който правоспособенъ е опороченъ по сѣдъ (чл. 31 отъ Оттоманский Уголовенъ Кодексъ), той не може да бѣде допустителъ за повѣренникъ. Това е ясна смисъл на закона.

Сега да видимъ, кой е компетентната властъ, която дава свидѣтелство на едно лице, че е то правоспособно да ходатайствова по чужди дѣла, или все едно, че може да бѣде повѣренникъ. И въ туй отношение закона е ясенъ, при всичко, че тъкмо тукъ му е мѣстото да се наведе латинската пословица: *dura lex sed lex* (лошавъ законъ, нъ законъ). Послѣдната алинея на чл. 98 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, прибавена съ височай-

ший указъ № 651 отъ 7 ноемврий 1880 год. гласи така: всяки адвокатъ или повѣренникъ трѣбва да представи въ сѣда свидѣтелство отъ общината си, че е лице правоспособно да ходатайствова по чужди дѣла предъ сѣда, или съ други думи че е съвършеннолѣтенъ, че знае официалний языкъ, че е български подданикъ и че не е опороченъ по сѣдъ. За да бѣде пъкъ общината — градското или селското управление, а никакъ кмета самъ, както се практикувало до сега почти на всякъдѣ, въ положение да издаде подобно свидѣтелство, което практикующий адвокатъ е длъженъ да представи въ сѣда, несъмнено е нужно тя да се увѣрила предварително, че просителя наистина има 21 година, че знае официалний языкъ, че е български подданикъ и че не е опороченъ по сѣдъ. Върху това всичко тя може да се произнесе когато ѝ се представятъ споменатитѣ въ окръжното подъ № 1914 четири свидѣтелства, издадени отъ надлѣжнитѣ мѣста. Видоизмѣнява се прочее циркулярното подъ № 1914 въ туй отношение, че свидѣтелствата, за съвършеннолѣтие за знание официалния языкъ, за българско подданство и непорочност по сѣдъ, не се изисква отъ закона непременно да се представляватъ въ сѣда; нъ че тѣ трѣбва безъ друго да се представляватъ на общината, която има да издаде на едно лице свидѣтелство за правоспособност на ходатайствувание по чужди дѣла. Нъ сѣда нѣма съмнѣние, че е въ правото си да не приема и съ подобно свидѣтелство снабденъ адвокатъ, когато той (сѣда) явно вижда, че повѣренника не знае официалния языкъ. или когато на повѣренника се оспорва и докаже отъ противната страна непорочността му по сѣдъ и пр.

Въ окръжното подъ № 1914 е казано, че придобиванieto българско подданство се доказва съ свидѣтелство отъ Министерството на Правосъдието, съгласно чл. 20 отъ „закона за българското подданство“. Въ допълнение ще прибавя, че ако желаятъ адвокатитѣ отъ българско происхождение, които не сѣ станѣли още български подданици, могатъ да се ползватъ и отъ чл. 9 отъ сѣщия законъ, т. е. да станѣтъ български подданици, слѣдъ като се освободятъ отъ предшното си подданство. Отъ само себе си пакъ се разумѣва, че въобще „закона за българското подданство“ отъ 26 февруарий 1883 година се отнася, както до ония лица, които сѣ заселили въ Княжеството подиръ обнародването на споменатия законъ, така и до ония, които, ако и понапредъ да сѣ заселили, но не се ползвали

отъ привилегированитѣ за тѣхъ постановления на чл. 7 отъ „закона за подданството“ отъ 17 декемврий 1880 г., т. е. не сж се записали за членове на една община, нито преди обнародването му, нито въ расстояние на една година отъ обнародването му.

За да се премахнатъ съвършенно злоупотрѣбеленията, които сж ставали и ставатъ съ издаване свидѣтелства за правоспособностъ на ходатайствование по чужди дѣла, като не се упазвали горѣ-споменатитѣ законни трѣбования, най-паче като издавалъ подобни свидѣтелства самъ кмета, азъ влезохъ въ споразумѣние съ г. Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи, да се распореди за унищожението на ония отъ тѣхъ, които до сега сж били издадени само отъ кметовѣтъ и то безъ точното съблюденіе на изискуемитѣ отъ закона условия, т. е. безъ да се увѣрило общинското управление, че лицето, което иска да стане адвокатъ, е съвършеннолѣтно, че знае официалния языкъ, че е български подданикъ и че не е опорочевъ по сждъ. Освѣтъ туй Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи ще се распореди да се предприше на общинскитѣ управления, занаяредъ строго да бдѣтъ върху правилното упражненіе правата, които имъ сж дадени отъ закона, като изискватъ отъ ония господа, които желатъ да адвокатствуватъ, тритѣ позитивни доказателства, именно: свидѣтелство за съвършеннолѣтние, свидѣтелство за знаніе официалния языкъ и свидѣтелство за българско подданство. Колкото за негативното условие, за непорочността по сждъ, при всичко че то се предполага, общината е упълномощена отъ закона да иска удостовѣреніе и за това всякога когато тя има съмнѣние за непорочността по сждъ на лицето, което проси отъ нея адвокатско свидѣтелство.

Предлагамъ точно да се изпълнява настоящето колкото се касае до васъ, каквото за напредъ да се недопускатъ да адвокатствуватъ лица, които още не сж навършили 21 год. възраст, сж полуграмотни или съвсемъ безграмотни, лица съ съмнителна нравственостъ и най-послѣ лица, които не сж български подданици. Министерството на Правосъдието надѣе се по тоя начинъ да се оградятъ до негдѣ интереситѣ на населението, което при лошето практикуване на закона за адвокатитѣ тѣй немилостиво е паднало въ ржцѣтъ на експлоататори.

София, 9 май 1884 година.

Министръ: К. Помяновъ.

И. д. Главенъ секретаръ: Ст. Михайловски.
Началникъ на отдѣл. В. Д. Македонски.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

ОКРЖЖНО

№ 937.

До Г.г. окржжнитѣ управители и Софійскій градоначалникъ.

Въ Княжеството България сж останали отъ врѣмето преди освобождението лица, които както преди, тѣй и сега продължаватъ да практикуватъ между населението искусство безъ да иматъ за това право и позволение отъ надлѣжната власть. Тѣзи лица, които сж извѣстни между населението подъ разни названия, „билери“, „хежими“ и даже „доктори“, по нѣмание нужнитѣ знания, ръководятъ се въ своитѣ дѣйствия само съ нѣкои си емпирически понятия, които сж недостатъчни за правилно лѣкувание болни. Вслѣдствие на това често лѣкуваніето и простодушното население, вмѣсто полза, получава вредъ. За да се предпази населението отъ подобенъ вредъ и за да се прекратятъ веднажъ за винаги подобни противозаконни и често вредни дѣйствия отъ една страна, а отъ друга да не се лишаватъ отъ средства за препитаніе тѣзи изъ между билеритѣ, които сж способни и знающии, предлагамъ ви, на основание постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ №. 45 отъ 30 мартъ т. г.) и мнѣніето на Медицинскій Съвѣтъ (дневникъ №. 22 отъ 28 априлий т. г.):

- 1) да съберете свѣдѣнія за проживающитѣ и практикующитѣ медицината билери въ градоветѣ на повѣренното вамъ окржжие;
- 2) да предложите на желающитѣ да заематъ служба фелдшеръ, да се явятъ въ мѣстната болница, или пъкъ дѣто нѣма такава, при мѣстния лѣкаръ, за да докажатъ въ теченіето на 1-мѣсечно работеніе своитѣ практически познания;
- 3) слѣдъ единъ мѣсець лѣкарятъ да направи испитъ на испитуемия билеринъ и своето мнѣние за способноститѣ подробно изложено да испрати чрезъ васъ въ Министерството, което ще ги назначи на служба фелдшеръ и то само при нѣкоя болница, или нѣкой докторъ.

Горнето ви съобщавамъ за точно и своєврѣменно изпълненіе.

София, 8 май 1884 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ лѣкаръ на Мед. Управл.: Брадель.

Секретаръ: Д-ръ Матинчевъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.**Телеграфически депеши**

НА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

7 май.

Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ, като отговаря на г. Бартлета, казва, че правителството настоява щото събирането на конференцията да стане възъ основанието, което биде съобщено въ парламента. Франция поиска предварителни разяснения възъ нашето (английското) положение въ Египетъ. Слѣдъ взаимното размѣняване на възглаголетѣ си Франция и Англия ще се посвѣтватъ и съ другитѣ сили.

Берлинъ. Сессията на Пруската диета ще се закрие съ тронна рѣчь, която ще прочете г. Путкамеръ.

Нишъ. При пристигането имъ, Краля, Кралицата и Княза наследника бидоха приети отъ населението твърѣ искрено.

Презъ всичкото имъ пътувание отъ Бѣлградъ до Нишъ Т. Вел. сѣ били посрѣщани отъ жителитѣ най сърдечно.

Лайпцигъ. Крашевски се осѣди на три години и половина затворъ въ крѣвостъ, а Стенчъ на деветъ години каторжна работа.

Цариградъ. Избухналъ пожаръ въ Бей-Параръ при Ангора, и съврѣменно духалъ силенъ вѣтеръ. Изгорѣли сѣ 1500 къщи, единадесетъ джамии и около 60 разни религиозни учреждения. Има и 11 человекъ умрѣли.

8 май.

Пеща. Тронната рѣчь, съ която се закрива райхстага, изброява гласованитѣ закони за благоденствието на страната, закони които, както она за довършването мрежата на нуждитѣ желѣзници за националната защита, доказватъ, че унгарскій народъ при всичко че желае поддържането на мира, прави всичко онова, което ще може да оздрави въ всѣки случай безопасността на монархията.

Като исказва високата си благодарностъ, императора се счита честитъ дѣто може да констатира, че най-добритѣ и приятелски отношения съ всичкитѣ европейскій сили оправдаватъ на пълно надѣждата за опазването на мира и позволяватъ да се предполага, че на родитѣ на монархията ще могатъ сѣщо тъй въ бѣдѣще да се посвятятъ съ увѣреностъ на благотворнитѣ послѣдци на мира.

Лондонъ. Изъ Каиро телеграфиратъ до Standard слѣдующето: Английскій коммисиариатъ е получилъ заповѣдъ да купи 12,000 камили за експедицията въ Хартумъ.

На „Daily News“ извѣстява, че английскій адмиралъ Хеветъ пристигналъ въ Адуа на 12/24 апр. населението се показало враждебно и се подгавряло съ английскитѣ офицери. Кралтъ не изпроводи никаква депутация за посрещанieto на Хевата, но се общалъ самъ лично наскоро да отиде при него. Адмиралтъ е предложилъ на Абисиния договоръ, въ който е вписано, щото пристанището Масуахъ да се объяви свободно пристанище;

окръжнето Богосъ да се отстъпи на Абисиния и всичкитѣ затруднения между Египетъ и Абисиния да се уреждатъ отъ английскій арбитражъ.

Парижъ. Въ депутатската камара г. Ферри събщи заключения дъговоръ съ Китай и доказа, че приятелскій и търговскій договоръ е за предпочитане отъ едно парично възнаграждение.

Министрътъ на морскитѣ дѣла внася предложение за да се отпусне кредитъ 38¹/₂ милиона за Тонкинъ, и 5 милиона за Мадагаскаръ.

Правителството ще предложи да се повишатъ даждията за ввозването въ Франция жита и едъръ рогатъ добиткъ.

9 май.

Лондонъ. Pall-Mall-gazette казва, че английската експедиция за Суданъ щяла да трѣгне наесенъ подъ командата на генерала Волселея, и щяла да се отправи къмъ Хартумъ, презъ Берберъ и Суакъмъ, за която цѣль щяла да се построи военна желѣзница.

Парижъ. Френскитѣ въ Мадагаскаръ военни сили ще се увеличатъ съ 600 моряци карабинери, които се връщатъ изъ Тонкинъ,

Берлинъ. При заминването презъ Берлинъ на Руската Императрица Императоръръ Вилхелмъ излѣзе на станцията за да поздрави Нейно Величество; за тая цѣль тренътъ престоя 10 минути.

Пеща. Официалний вѣстникъ обнародва указитѣ които назначаватъ общитѣ избори между 13 и 22 юний (п. с.) и свикватъ новий райхстагъ за 13/25 септемврий.

Нишъ. Скупщината се отвори. Въ Тронното слово се напомнюва за лестний приемъ оказанъ на Краля отъ Германскій Императоръ по случай на военнитѣ маневри въ Хомбургъ и за посѣщението, което му направи Австрийскій Кронпринцъ, отличия за които народа и Краля могатъ да се гордѣятъ. То извѣстява че има да се представятъ на разгледвание и одобрение отъ скупщината: подписването конвенцията за желѣзницитѣ; законопроектъ относително исклучителнитѣ мѣрки по случай послѣднето въстание; законопроекти — по измѣненieto закона за печата, закона за дружествата и общинскитѣ зако и, както и проектъ за преобразованието системата на налозитѣ. — Послѣ това Кралтъ потвърди избора на Куунджича за предѣдатель на Камарата и Глизича за подпредѣдатель.

10 май.

Лондонъ. В. Times се научава, че експедицията за въ Суданъ не е още рѣшена, макаръ че пълний планъ е готовъ. Кабинетътъ е приелъ опредѣленитѣ вече основни за конференцията. Никоя отъ силитѣ не иска щото тѣ да бѣдѣтъ разширени. Правителството никогъ нѣма да въстанови двойственний контролъ, който има толкозъ злощастни послѣдци.

Телеграмми, съхранени въ Софийската Телеграфо-Пощенска станция, недоставени по ненахождение на получителитѣ:

Щерю Мастакига, Иванъ Николаевъ, Стоянъ Млѣкаръ Златишчанинъ (Житни пазаръ), Prince Gedroitz, Efros.

Махмудъ Ходжа (Златишчанинъ), Михаилъ Шекерджи Панто Велковичъ, Капитанъ Талезинъ (инжинеръ) и Сапуновъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1580.

Обявява се за знание на интересующитѣ се, че търговетѣ за доставката на три сонди и на три валика, които имаше да станѣтъ първий на 10-й, вторий на 15-й май се отлагатъ и двата за 1-й юний т. г.

София, 8 май 1884 година.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1549.

На 26 тек. май часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ помѣщеніето на Софійската окръжна постоянна комисія ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на предприемачъ постройката на едно здание за Нар. Събрание въ София.

Стойността на работата възлиза на (200,000) лева приблизително. — Исканий залогъ (10,000 лева.

Плановѣтъ, оцѣненіето и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на речената комисія. София, 7 май 1884 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1541.

На 18-й май т. г. часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ помѣщеніето на Софійската окр. постоянна комисія ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за доставката на три чугуни валици.

Цѣлата стойностъ на доставката възлиза на 7500 л. приблизително.

Исканий залогъ е 225 лева.

Чертежитѣ, поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на речената комисія.

София, 5 май 1884 год.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 3515.

Плѣвненското окр. управление обявява, че на 29 того май въ залата на окръжната постоянна комисія ще се продаждѣтъ на публиченъ търгъ находящитѣ се въ окръжното управление 350 оки суровъ на листѣ тютюнъ отъ мѣстно произведение, конфискуванъ въ разни времена; за това приканва желающитѣ да купатъ речения тютюнъ да се явятъ на търгътъ.

г. Плѣвненъ, 2 май 1884 година.

Управителъ: Славковъ.

1—(568)—2 Финансовъ чиновникъ: Т. Кацаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1575.

Плѣвненското град. общ. управление се нуждае отъ единъ инженеръ-архитектъ.

Желающитѣ да бждѣтъ условени за такъвъ, умоляватъ се да представятъ условията, по които приематъ, въ управленіето най-късно до 20-й тек. май.

г. Плѣвненъ, 4 май 1884 год.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(551)—3 Секретаръ: Димитровъ.

Софійско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1537.

Софійското град. общинско управление, като е приготвило вече списъка на Софійскитѣ избиратели, съгласно закона за избирание представители на обикновенното и Великото Нар. Събрание, обявява съ настоящето, че споредъ чл. 6 отъ тоя законъ, споменатий списъкъ се залѣпа днесъ въ помѣщеніето на общинското управление, при съборната черква Св. „Кралъ“ и при Софійското окр. сѣдилище и е въ расположеніето на интересующитѣ се до 15 число на този мѣсець.

г. София, 5 май 1884 год.

И. д. кметъ: Д. Х. Коцовъ.

Секретаръ: К. Стояновъ.

2—(550)—2

Свищовска окръжна комисія.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 549.

На 25 идущаго май по 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщеніето на Свищовската окр. комисія ще се отдаде на публиченъ търгъ съ тайна конкуренция постройката на единъ мостъ и 250 метра шосе при мѣстността „Бендеръ-тепе“ на пъттѣ Свищовъ-Българене.

Стойността на работата възлиза на 18500 лева приблизително.

Исканийтъ залогъ е 925 лева.

Поемнитѣ условия, планътъ, профилътъ и подробнитѣ оцѣненія могатъ да се видятъ въ канцеларията на същата комисія.

Свищовъ, 28 априлий 1884 год.

Предсѣдателъ: Н. Д. Станчовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

2—(543)—3

Търновска окръжна постоянна комисія.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 344.

На 4 идущий юний, въ два часа послѣ обѣдъ има да стане въ управленіето на Търновската окръжна постоянна комисія публиченъ търгъ, гдѣто ще трае до 4 вечерята, за отдаването на предприемачъ направата на единъ дървенъ мостъ надъ Тръвненската рѣка, на мѣстността називаема „Царева-Ливада“.

Суммата за цѣлата направа възлиза на 49472.50 с. Искания влогъ е 2470 лева.

Поемнитѣ условия както и девизътъ, могатъ да се видятъ всяки денъ освѣнъ несприхотственнитѣ, въ управленіето на комисията.

Търново, 3 май 1884 год.

Предсѣдателъ: Джорджо Момчовъ.

Членъ-секретаръ: Н. Молловъ.

2—(548)—2

Руссенската окр. постоянна комисия.**ИЗВЪСТИЕ**

№ 617.

Съгласно предписанието на г-на Руссенский окр. управител отъ 24 априлий т. г. подъ № 3384.

Руссенската окр. постоянна комисия честь има да извъсти за слѣдующето животно безъ ступанинъ (юва), което се намирало въ г. Тутраканъ, а именно: една кобила, 5 годишна, косъмъ черно-червенъ и безъ други никакви особни бѣлѣзи.

Умолява се стопанина на горното животно, да се яви при Тутраканското окол. управление съ документъ за правособственностъ отъ днесъ до единъ мѣсецъ.

Въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Руссе, 2 май 1884 год.

Предсѣдатель: Г. Р. Цанковъ.
Членъ-секретаръ: Ив. Цвѣтковъ.

1—(566)—1

Врачанската окр. постоянна комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1187.

Съ настоящето постоянната комисия честь има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че подвѣдомството ѝ се намиратъ слѣдующитѣ три изгубени добичета безъ ступани (юва), а именно:

1) единъ конь на 9—10 год. съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, на челото лисъ, и на гърбътъ убиванъ отъ самаръ;

2) единъ конь (хайгъръ) на 3 год. косъмъ вранъ, и

3) една кобила на 7 год. косъмъ врана.

За това се приканватъ ония г-да, на които сж изгубени горѣизложенитѣ три добичета, да се явятъ въ канцеларията на постоянната комисия отъ днесъ до 8-й юний т. г. и докажатъ, че сж тѣхна собственостъ, като бждатъ снабдени съ потребнитѣ свидѣтелства отъ надлежитѣ общини, иначе (ако се не явятъ стопанитѣ на казаннитѣ добичета) и не засвоятъ до горѣказаний день, комисията ще ги продаде съ наддавателенъ търгъ, въ сщий день, за въ полза на държавното съкровище.

г. Вратца, 3 май 1884 год.

Предсѣдатель: Г. Антоновъ.

За членъ-секретаръ: Н. Ив. Абгузовъ.

1—(554)—1

Шумненский окръженъ сждъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2663.

Шумненский окръженъ сждъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сжд. Правила, търси отклонившия се отъ сждебното дирение Иванъ Златевъ, бивший телеграфистъ при Османъ Пазарската телеграфо-пощенска станция, жителъ отъ г. Разградъ, който се обвинява: а) въ кражба на петъ ненаписани и не издадени по-

щенски записи чрезъ отваряние съ ключове ноцно врѣме Османъ-Пазарската пощенска канцелария; б) въ написание горнитѣ петъ крадени пощенски записи съ преправяние подписътъ на Османъ-Пазарский телеграфо-пощенский началникъ; в) въ кражба на единъ пощенский печатъ и на два правителствени револвера; г) въ преминување ноцно врѣме презъ прозорецъ въ Османъ-Пазарското пощенско отдѣление, разваление пощенския постъ пакетъ, прилагание въ постъ-пакетътъ фалшивитѣ пощенски записи до три правителствени ковчежничества, чрезъ здѣлка въ пощенскитѣ описи за кореспонденциитѣ; д) въ събиране паритѣ на единътъ фалшифъ пощенский записъ отъ Провадийското околийско ковчежничество, и е) въ прекъсване на една отъ телеграфическитѣ жици.

Вѣлѣзитѣ на Иванъ Златевъ сж: на 20 годишна възраст, ръстъ срѣденъ, чело плоско, носъ умѣренъ, очи жълтеникави, уста умѣрени, коса черна, мустаци черни тербюкъ (скоронаболи), брада нѣма, вѣжди черни и лице кругличко.

Който знае гдѣ се намира избѣгналии Иванъ Златевъ, задължава се да го обади на мѣстнитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го проведатъ въ Шумненский окр. сждъ.

г. Шумень, 28 априлий 1884 год.

Предсѣдатель: Д. Константиновъ.

Секретаръ: Хар. Д. Харизановъ.

1—(537) —3

Силистренский град. мировий сждия.**РЕЗОЛЮЦИЯ**

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Князь Българский, Силистренский град. мировий сждия, въ открито сждебно засѣдание, на двадесетий февруарий презъ хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, разгледа гражданското дѣло № 471/8 по описа на тѣжбата на Бекиръ Мустафовъ изъ село Кочиларъ, противъ Мустафа Сюлеймановъ изъ село Алифакъ за 575 гр. съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство,

заочно опредѣли:

Осжда заочно Мустафа Сюлеймановъ изъ село Алифакъ, да заплати на Бекиръ Мустафовъ изъ село Кочиларъ 575 гроша, които му дължи, да му заплати 16 лева за публикување три пѣти призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“, тѣй сжщо и разноскитѣ, които ще послѣдватъ по обнародване резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и за писание прошение два лева.

Настоящото рѣшение е окончателно и заочно и подлежи на апеллционно обжалване въ единъ мѣсеченъ срокъ съгласно ст. 125 отъ гражданското мирово сждопроизводство.

Мировий сждия: Г. Братовъ.

Секретаръ: К. Македоновъ.

1—(555)—1

Свищовский окръженъ сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 2145.

Свищовский окр. сждъ, на основание ст. 115 § 3 отъ Врѣм. Сжд. Правила призовава бившии свищовский жителъ Али Х. Исмаилъ Ефендиевъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на речений сждъ слѣдъ шесть мѣсеца отъ послѣдното тоекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу него искъ, отъ Петръ Ивановъ изъ г. Свищовъ за издаване правовладетеленъ актъ на едно праздне мѣсто отъ 18 малки дюкани, находяща се въ сѣщия градъ въ сахатската частъ, при съседитѣ: Хасанъ Кантарджиевъ, Саидъ Ефенди Дервишевъ и Григоръ Коновъ.

Въ случай на неявяване сждътъ ще постанови, съгласно ст. ст. 127 и 281 § 1 отъ Врѣм. Сжд. Правила.

г. Свищовъ, 28 априлий 1884 год.

Председатель: Моско П. Добриновъ.

Секретарь: Велювъ.

1—(533)—3

Видинский окръженъ сждъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 2407.

Видинский окр. сждъ, на основание ст. 850 отъ Врѣм. Сжд. Правила, търси отклонившии се отъ сѣдебното дирение Байрамъ Али, бившии жителъ на г. Видинъ, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняемъ въ кражба на петъ наполеона съ счупване санджакътъ на Иванъ Спасовъ изъ г. Видинъ.

Вѣлѣзитѣ на Байрамъ Али сж: Възраст 45 годишна, ръстъ ниска, чело обикновено, носъ обикновенъ, очи черни, уста обикновени, коса черна, брада обикновена вѣжди черни, лице черно (малко грава) и мустаци черни.

Колто г-да знаятъ гдѣ се намира казанъ Байрамъ Али се задължава да го извѣстятъ на най-ближнитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Видинский окр. сждъ.

г. Видинъ, 8 май 1884 год.

Председатель: Тр. Г. Гаази.

Секретарь: Т. Х. Мирчевъ.

1—(565)—3

Габровский мировий сждия.**ПРИЗОВКА**

№ 2560.

Съгласно ст. 114, 115, п. 3 и 117 отъ Вр. Сжд. Правила, Габровский мировий сждия, призовава бившии жителъ отъ селото Харачери, Габровска околия, Дянко Сомовъ, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ залата на сждътъ, въ срокъ шесть-мѣсеченъ, отъ послѣдното трикратно публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“,

на настоящата призовка: за отговоръ на искъ, предъявения срещу му отъ жителя на г. Габрово Илия Денчовъ-Видинлиевъ, за изпълнение на договоръ по продажба на къща за 1700 гроша.

Въ случай, че призоваемия Сомовъ не се представи въ сждътъ, въ означения горѣ срокъ, то сждията, по просбата на ищецътъ и съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство може да постанови задочно рѣшение по дѣлото.

г. Габрово, 20 априлий 1884 год.

Мировий сждия: Ив. Пенцовъ.

Секретарь: Г. Ц. Рачковъ.

1—(556)—3

Севлиево сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 313.

Подписаний сжд. приставъ при Севлиево окр. сждъ на III участъкъ Иванъ С. Докторовъ, на основание изпълнителный листъ, отъ Троянския мировий сждия под № 1981 и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето и до 61 день ще се продава чрезъ публиченъ търгъ $\frac{1}{8}$ една осма частъ отъ недвижимитѣ имущества, на Братия Хасанови Кийковски отъ с. Борима, принадлежаща се на Юнуза Хасановъ отъ сѣщото село състоящи отъ слѣдующитѣ:

1) селище въ с. Борима, 3 дюлюма, граничи Караглову-Османъ и пѣтъ; 2) селище 4 дюлюма, граничи: Цочю Пенчовъ, и Кара Мустафа; 3) ливада и кория, въ „Смъръ Алай“ 50 дюл., граничи: Сюлюманъ Кара Ахмедовъ и долчина; 4) нива въ „Тепе-Ионж“ 7 дюл., граничи: пѣтъ, Мурадоглу и Юмероглу; 5) нива въ „Сарпъ-дере“ 3 дюл., граничи: Яшилоглу Зинилоглу и дере; 6) нива въ сѣщото мѣсто, $4\frac{1}{2}$ дюл., граничи: Османъ Ефенди Адоолу и дере; 7) кория и ливата въ „Менечте“ 106 дюл., граничи: Бърликовлу Али, Станю Дочювъ и дере; 8) ливада въ „Уръ-Еринде“ 2 дюл., граничи: Испанолу и Мехмедъ Османджиковъ; 9) нива, кория и ливада, въ „Гюнето“ 72 дюл., граничи: Боно Радковъ, Димитръ Нешювъ дере и Добри Радювъ; 10) нива въ „Бююкъ-дере“ 12 дюл., граничи: Адамолу, мера и дере; 11) нива въ „Къралъ-Агичъ“ 6 дюл., граничи: съ: Маджунулу дере и пѣтъ; 12) нива въ „Кошичанъ“ 2 дюл., граничи: Тосуновлу, пѣтъ, Сюлюманъ Чаушъ и Минко Ивановъ.

Поменатитѣ имущества не сж заложени никому, първоначално сж одѣпени за гр. 9020 всичкитѣ. А слѣдъемата отъ тѣхъ $\frac{1}{8}$ частъ, за гр. 1275, отъ която цифра и ще се започне наддаването имъ, ще се продаватъ за исплащане искътъ, на Иванъ Тодоровъ отъ с. Каленца, състоящъ отъ 3120 гр. и сѣдебни разности 103 сто и три лева и 5 ст.

Желающитѣ г-да да купятъ слѣдъемата $\frac{1}{8}$ (една осма) частъ отъ горѣспоменатитѣ имущества, могатъ да разглеждатъ формалността на продажбата въ канцеларията ми, въ г. Троянъ, всѣки день, освѣнъ неписмѣтующитѣ дни.

г. Троянъ, 2 май 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ив. С. Докторовъ.

1—(545)—3

Плѣвненский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 2400.

Плѣвненский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призова Х. Ибрахимъ Абдуловъ, бивший жителъ изъ с. Турский-Изворъ, Ловчанский окръгъ, живущъ по настоящемъ въ Павла, Одренско (Турция), да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, въ залата на Плѣвненский окръженъ сѣдъ, въ четыре-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на троекратното публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срещу му искъ, за петдесетъ (50) турски лири отъ Мехмедъ Ефенди-Катранджиевъ, повѣренникъ на Хилядника Х. Османъ Мехмедовъ, жителъ изъ г. Ловечъ.

Въ случай, че не се яви, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

г. Плѣвненъ, 25 априлий 1884 год.

Пледсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: А. Цибулски.

1—(510)—3

ПРИЗОВКА

№ 322.

Да Ради Димчовъ изъ г. Ловечъ, а сега живущъ въ г. Марсилия (Франция), подписания сѣд. приставъ при Лом. окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание испълн. листъ № 242, издаденъ отъ Ломский мировий сѣдия, и съгласно ст. 336 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ означения Ради Димчовъ да се яви въ канцелярията ми слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день, за да уплати доброволно дългътъ си къмъ Тодаръ Атешкаиклията жителъ отъ г. Ломъ, състоящъ отъ 450 лева златни и всичкитъ по дѣлото сѣдеб. разности, въ противенъ случай, ще се постѣпи до принудителното изпълнение съгласно ст. 331 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, т. е. до налагане възбрана и продаване на 24 кожи биволски, находищи се въ г. Ломъ, и които сѣ негово собствено притежание.

г. Ломъ, 27 мартъ 1884 г.

Сѣдебенъ приставъ: Ем. Максимовъ.

1—(423)—3

Търновский сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 237.

Подписания сѣдебенъ приставъ при Търновский окр. сѣдъ, Търновский участъкъ, на основание испълнителный листъ подъ № 612, издаденъ отъ Търновский окр. сѣдъ на 29 февруарий 1880 год., и съгласно ст. 454, 455, 456 и 465 и 474 отъ Врѣм. Сѣдебни Правила, обявямъ чрезъ настоящето, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава съ публично наддавание предъ Търновский окр. сѣдъ, недвижимото имущество на Търновеца Мюмаинъ Мехмедовъ отъ г. Търново, състоящъ

отъ една къща триетажна, отъ долу дюкенъ на 2-рий етажъ три стаи, отъ горѣ единъ прустъ; на дължина 14 метра, на широчина 8 метра, находящъ се въ г. Търново срещу Куршумената джамия, съ предѣли: ижтъ, Афузъ Шукри, Ваковското училище и Савва Х. Димитровъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 5000 гроша.

Продаваемото имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на Хар. Шишмановъ, пълномощникъ на Иванъ Мановъ отъ с. Дръзово, състоящъ отъ гроша 1130 и 8 лева сѣдебни разности.

Желающитъ да купятъ горѣпоменѣното имущество, могатъ да разглеждатъ формалноститъ на това дѣло и да наддаватъ всякидневнo въ канцелярията ми часътъ отъ 9 предъ пладнѣ часа до 5 вечерьта, исключение на празничнитъ дни.

Търново, 20 априлий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

1—(489)—3

Плѣвненский сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№ 168.

Долуподписаний Михаилъ Д. Цанковъ, сѣд. приставъ при Плѣвненский окр. сѣдъ на I-й участъкъ, на основание отношението на Плѣвненский мировий сѣдия отъ 3-й того подъ № 251 и съгласно съ постановлението на сѣщия сѣдия отъ 29-й февруарий т. г. и ст. 248 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, наложихъ запоръ върху къщата на Теодоръ Нѣгеловъ отъ с. Пърдилово, находяща се въ сѣщото село, на два етажъ, съ двѣ отдѣления (стаи), отдолѣ съ дюкенъ, съградена съ керпичъ, покрита съ плочи, отъ 11 аршина дължина и 13 — ширина, при съседитъ: Тано Пенковъ и отъ три страни пътъ, съ принадлежностъ единъ дворъ отъ около половинъ дюлюмъ, за обезпечение на предъявения противъ него искъ отъ Плѣвненский жителъ Нено Геновъ, за 66 рубли.

До снеманието на настоящето запрещение, горѣозначената къща съ дюкени неподлежатъ на отчуждение.

г. Плѣвненъ, 20 мартъ 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

1—(391)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 189.

Долуподписаний Михаилъ Д. Цанковъ, сѣд. приставъ при Плѣвненский окр. сѣдъ на I-й участъкъ, на основание испълнителный листъ на Плѣвненский мировий сѣдия отъ 9-й юлий 1882 год. подъ № 475, издаденъ въ полза на Къта Христовина отъ г. Плѣвненъ, срещу Пенчо Теодоровъ отъ сѣщия градъ, за 2000 гроша, и съгласно ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че послѣ два мѣсеца отъ деньтъ ма троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и въ продължение на 61 день, ще продавамъ чрезъ

наддаване въ г. Плѣвентъ недвижимото имущество на длъжника Пенчо Теодоровъ, останало отъ дѣда му Трифонъ Христовъ, състояще отъ една къща, находяща се въ г. Плѣвентъ въ 1-й кварталъ, на единъ етажъ, надъ маза, съ двѣ отдѣления (стаи), съградена съ плѣтъ, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ около 30 аршина дължина и 25 — ширина, при съсѣдитѣ: Иванъ Пенчовъ, Дончо Табака, Михалъ Бонджолу и пѣтъ, наддаването, на което ще почне отъ 2000 гроша.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ всѣкий день освѣнъ неприсѣтственитѣ дни, отъ часа 9 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 послѣ обѣдъ.

г. Плѣвентъ, 2 априлий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

1—(454)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 191.

Долуподписаний Михаилъ Д. Цанковъ, съд. приставъ при Плѣвненский окр. съдъ на 1-й участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Плѣвненский мировий съдия отъ 28-й декемврий 1882 гед. подъ № 929, издаденъ въ полза на Цанко Ивановъ, жителъ изъ с. Тученица, срещу Горанъ Вановъ жителъ изъ г. Плѣвентъ, за 1678 гроша, и съгласно ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всобщо знание, че послѣ два мѣсеца отъ деньтъ на троекратното публикуване настѣящото въ „Държавний Вѣстникъ“ и въ продължение на 61 день, ще продавамъ чрезъ наддаване въ г. Плѣвентъ недвижимото имущество на длъжника Горанъ Вановъ, състояще, отъ едно праздно мѣсто (дворъ), находяще се въ г. Плѣвентъ въ 6-й кварталъ, отъ около 45 аршина дължина и 16 широчина, при съсѣдитѣ: Антъ Евреина, Рофанлъ Папазоолу, Рофанлъ Сарафина и пѣтъ; наддаването, на което ще почне отъ 1000 гроша.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ, всѣкой день освѣнъ неприсѣтственитѣ дни отъ часа 9 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 послѣ пладнѣ.

г. Плѣвентъ, 2 априлий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

1—(455)—3

Кутловский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1092.

Кутловский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава съ настоящата си житѣлитѣ изъ г. Кюприя (Сърбия), Семко и Миланъ Мариновъ (наслѣдницитѣ на Маринъ Цѣиновъ) да ся явятъ въ камарата ми лично или чрезъ свои законни повѣренници, послѣ четири мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на троекратното публикуване на призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на прѣдявения срѣщу нмъ искъ отъ Дренчо Николовъ, жителъ изъ с. Винище, Кутловска околия, за 1050 гроша.

Въ противенъ случай мировий съдия ще постапи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Кутловица, 2 май 1884 год.

Кутловский мир. съд.: Китровски.

Секретаръ: Д. Ценновъ.

1—(541)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 152.

Подписаний съдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. съдъ на Дупницкий участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ №. 1143 отъ 17 февруарий 1883 год., издаденъ отъ Дупницкий мировий съдия, и съгласно ст. ст. 430, 431 и 432 отъ Врѣм. Съдебни Правила, наложихъ запоръ върху недвижимитѣ имущества на Димитрия Костовъ, ж. на г. Дупница, находящи се въ чертата на сѣщия градъ, а именно: 1) на едно лозе въ мѣстността „Каваклия“, състояще отъ единъ увратъ, съмѣждено отъ хендеъ, Тене Ехиницъ и мера; 2) на едно лозе въ „Петровъ-Ридъ“ отъ два и половина уврата, съмѣждено съ Коте П. Павловъ, Георгия Груювъ и Васе Райковъ, и 3) една градина въ „Орненско отдѣление“ на града отъ около половина увратъ, съсѣди: Васе Начовъ, Зафиръ Латински, съ градина, пѣтъ и главна улица, по искътъ на Стойменъ Хр. Бобевъ, ж. на сѣщия градъ, състоящъ отъ 3600 гр. и 28 л. 80 ст. съдебни разноски. Това имущество не подлежи на отчуждение до сниманieto на запора.

Дупница, 31 мартъ 1884 год.

Съдебенъ приставъ: А. Богдановъ.

1—(431)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 186.

Подписаний съдебенъ приставъ при Кюстенд. окр. съдъ, Дубн. участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 1682 издаденъ на 11 юлий 1883 год. имъ сѣщия съдъ, и съгласно ст. ст. 430 и 431 отъ Врѣм. Съд. Правила, наложихъ възбрана върху недвижимото имущество на Х. Христо Бѣлобродовъ, ж. на с. Бебошево (Дуб. окол.), именно 1) на една воденица отъ два камика на рѣката Джерманъ въ мѣстността „Халюлови воденици“ съмеждена съ Христо Ивановъ, Димитъръ Лазевъ, и ливадата на отвѣтника, 2) на една ливада до воденицата съмеждена съ Лозо Митревъ, Коте Кърстовъ, Георгия Иванчевъ, и отвѣтникътъ, и 3) на едно селище, вѣтрѣ въ селото отъ двѣ лехи, съмеждено съ Михайлко Стояновъ, пѣтъ и ханъ на отвѣтника, по искътъ на Христо Ив. Шаркевъ, ж. на сѣщото село, състоящъ отъ гроша 8400 и 110 лева съдебни разноски; поменатото имущество съгласно ст. 432 п. II не подлежи на отчуждение до сниманieto на запора.

г. Дубница, 1 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: А. Н. Богдановъ.

1—(536)—1

Търновски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 707.

Подписаний, Георги Хр. Корфоновъ, сѣд. приставъ при Търновски окр. сѣдъ на Горне-Орѣховски участъкъ, на основание изпълнителни листове № № 630 и 2910 издадени отъ Горне-Орѣховски мирови сѣдии, първи отъ 8-й октомври 1881 год. и втори отъ 8-й октомври 1883 год. и съгласно ст. ст. 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще се продаватъ въ канцеларията ми въ г. Орѣховица, недвижимитѣ имущество на длъжниците: Христю Еневъ и Велика Христова, отъ с. Лѣсковецъ, а именно: 1) едно лозе около 5 дюл. въ землището на с. Лѣсковецъ, въ мѣстността „Сухий-долъ“, съ граници: Маринъ Пензаровъ, Дочо Катилковъ, Тодоръ Мариновъ и Мирчо Варбовъ; 2) едно лозе, 1 дюл. въ Чертавско землище, на „Барата“, съ граници: Орлова Могила, Ничо Еневъ, Спасъ Минковъ и Димо Беровъ; 3) едно лозе 1 дюл. въ сѣщото землище, на втората „Орлова Могила“ съ граници: пѣтъ, Ив. Горанлиевъ, Хр. Дуковъ и Нико Янакевъ; 4) една нива, около 8 дюл. въ Гиранско землище, въ мѣстността „Динковъ-долъ“, съ граници: Лефтеръ Х. Пенковъ, Попъ Тошо, Тодоръ Гогучковъ и Юрдъ Мочувъ, и 5) една гора, около 10 дюл. въ Добри-дѣлско землище, съ граници: Димо Мандушовъ и Ив. Ватевъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ.

Горѣказаното имущество, не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение исковетѣ на Живана Икономовъ и Ив. Г. Сапунова, отъ г. Търново, на първи 30 пола златни и 47 гроша, а на втори 33 пола златни и 105 гроша.

Надаванетоъ ще почне, отъ първоначалната оцѣнка 4500 гроша на горѣ пазаренъ курсъ.

Желающитѣ да наддаватъ и купятъ, е достъпно всѣкий денъ въ канцеларията ми, да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба, сутринъ часътъ отъ 9 до 12 и отъ 2—4 послѣ пладнѣ, изключая празничнитѣ дни.

г. Орѣховица, 18 априлий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Г. Корфоновъ.

2—(506)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 709.

Подписаний, Георги Христовъ Корфоновъ, сѣдебенъ приставъ при Търновски окр. сѣдъ на Горне-Орѣховски участъкъ, на основание изпълнителни листъ № 437, издаденъ отъ Гор.-Орѣховски мирови сѣдия на 17 октомври 1883 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнар. въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще се продава въ канцеларията ми въ г. Горня-Орѣховица недвижимото имущество на малолѣтнитѣ дѣца на покойния Цаня Н. Габровалъ, отъ г. Лѣсковецъ, а именно: една часть отъ по голѣмата двуетажна кѣща, находяща се въ г. Лѣсковецъ въ махалата „Св. Никола“ на главната улица Еленина, подъ

№ 804, отъ която се продава само 8 педи отъ задната ѣ часть, на права линия съ маазата на дол. етажъ, а на горния хашевото и стаята и скаченото сайванче до кѣщата, съ 1 стая за живѣние и едно хашево, постройка стара дървена, стѣнитѣ долмалъкъ, покрита съ керемиди и 3 метра 20 сантиметра отъ дворътъ $\frac{1}{2}$ дюл. и $\frac{1}{2}$ леа, съ голѣмата пѣтня порта, съ граници: главната улица, Гуни Николовъ, Недѣля Николова, Тодоръ Стояновъ и на отвѣтника останалата по-голѣма часть отъ кѣщата.

Продаваемото имущество не е заложено никому и ще се продава, за удовлетворение искътъ 31 $\frac{1}{2}$ тур. лири на Илия Атанасовъ Буровъ, отъ г. Лѣсковецъ.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 3500 гроша на горѣ пазаренъ курсъ.

Желающитѣ да наддаватъ и купятъ могатъ всѣкой денъ въ канцеларията ми да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба сутринъ часътъ отъ 9 до 12 и отъ 2—4 послѣ пладнѣ изключая празничнитѣ дни.

г. Орѣховица, 19 априлий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ; Корфоновъ.

2—(507)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 711.

Подписаний, Георги Хр. Корфоновъ, сѣд. приставъ при Търновски окр. сѣдъ на Горне-Орѣховски участъкъ, на основание изпълнителни листъ № 1581, издаденъ отъ Търновски окр. сѣдъ на 18-й августъ 1879 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване въ „Държавни Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще се продава въ канцеларията ми въ г. Орѣховица недвижимото имущество на отвѣтника Михалъ Витановъ, отъ г. Орѣховица, а именно: едно лозе около 2 дюлюма въ Горне-Орѣховското землище въ мѣстността „Шамана“, съ граници: Петръ Бояджиевъ, Ив. Ст. Гетевъ, и дѣдо Вою; и едно лозе 2 дюл. въ сѣщото землище на „Калдарма“, съ граници: Хр. Шушуля, Димитръ Дериангъ, дѣдо Сидеръ и пѣтъ.

Горѣказанитѣ имущества не сѣ заложени и продавани никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ 2500 гроша на Петра Стайковъ, отъ с. Гор. Дол. Тръмбешъ.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2700 гроша на горѣ пазаренъ курсъ.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ всѣкой денъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми, сутринъ часътъ отъ 9 до 12 и отъ 2—4 послѣ пладнѣ, изключая празничнитѣ дни.

г. Орѣховица, 20 априлий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Корфоновъ.

2—(508)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 712.

Подписаний, Георги Хр. Корфоновъ, сѣд. приставъ при Търновски окр. сѣдъ на Горне-Орѣховски участъкъ, на основание изпълнителни листъ № 751, издаденъ отъ Горне-Орѣховски мирови сѣдия на 27 юлий 1882 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465

отъ Врем. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване въ „Държавний Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще се продаватъ въ канцеларията ми въ г. Горня-Орѣховица недвижимитѣ имущества на отвѣтниците: Тинка Николова и Зена Гинева, отъ г. Лѣсковецъ, а именно: 1) една нива, около 6 дюл. находяща се въ землището на с. Козаревицъ, на мѣстността „Коренежа“, съ граници: Х. Стояна Николова, Тодоръ Николовъ, Тошо Мламата и Кочо Джаковъ; 2) една нива, около $1\frac{1}{2}$ дюл. въ землището на Чертовель (Лѣсковско) на мѣстото Велювата воденица, съ граници: Цоню Голучковъ, Тодора Николова, Радко Меднубъ и Колю Радубъ; 3) нива около $2\frac{1}{2}$ дюл. въ чертакско, на мѣстото „Вибожево“, съ граници: Х. Стояна Николовъ, Тодора Николова и Никола Цонубъ; 4) лозье около $1\frac{1}{2}$ дюлюма, на Чертовецъ, на мѣстото „Стойковица“, съ граници: Стояна Бобевъ, Цоню Кускусъ, Михаилъ Ничевъ и дере; 5) лозье около 1 дюл. Чертовецъ, на мѣстото „Сухий-долъ“, съ граници: Колю Радубъ, Ника Хрулевъ, Михалъ Ничовъ и Цоню Еневъ Кускусъ.

Поменатото имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ 30 турски лири и 3 бѣли меджидии на Стата Недковъ, отъ г. Лѣсковецъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 3800 гроша нагорѣ пазаренъ курсъ.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ всѣкий день да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми, сутрина часътъ отъ 9 до 12 и отъ 2—4 послѣ пладнѣ, изключая празничнитѣ дни.

г. Орѣховица, 20 априлий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Корфоновъ.

2—(509)—3

Варненский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 131.

Подписанный съдебенъ приставъ при Варненский окр. сѣдъ на градский I участкъ на основание исполнительный листъ подъ № 6708, издаденъ отъ Варненский мировой сѣдъ отъ 27 октомврий 1884 год., и съгласно ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето обявявамъ, че слѣдъ 2 мѣсеца отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 61 день публичната съ наддаване проданъ въ канцеларията ми на недвижимото имущество на ж. изъ г. Варна Русси Димитровъ, състояще отъ едно лозье, находяще се въ „Кувалджъ-Багларъ“, Варненски лозя, състояще отъ 5 уврата т. е. 3 уврата работено и 2 уврата авра, помежду сѣсѣдитѣ: Александри Тодоръ Кара-Гюлевъ, Дамитри Балтаджи и пѣтъ, за удовлетворение иска на Х. Статишъ отъ 346 лева и $84\frac{1}{2}$ стотинки. Наддаването на това имущество ще започне отъ оцѣнката 1000 гроша. Всичкитѣ формалности по продажбата на това имущество сѣ достъпни въ канцеларията ми на разглеждане отъ желающитѣ.

г. Варна, 26 мартъ 1884 год.

Съдебенъ приставъ: А. П. Беровичъ.

2—(419)—3

Орханийский мировнй сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 324.

Орханийский мировнй сѣдъ на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Танчо Дацовъ, бивший житель отъ г. Орхание а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, за да се яви въ канцеларията на Орханийското мирово сѣдилище, най късно до шесть-мѣсеченъ срокъ, слѣдъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срещу му искъ отъ попадията Вуна Иванца отъ г. Орхание, за 1793 гроша по записъ.

Въ случай на неявяване, сѣдъята ще постанови съгласно чл. 115 и 116 отъ граждан. мирово сѣдопроизводство.

г. Орхание, 28 априлий 1884 год.

Мировнй сѣдъ: В. Бушарановъ.

За секретаръ: П. Начовъ.

2—(515)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 191.

Подписанный Н. Васильевъ, съдебенъ приставъ при Руссенский окр. сѣдъ, на I участкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 1617 издаденъ отъ истий сѣдъ на 14 мартъ т. г. въ полза на Иванъ Симеоновъ изъ г. Руссе, срещу Яковъ Ланги, русски-поданникъ, живущъ въ Руссия, за 24,374 лева и 17 ст., и съгласно ст. 337 п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето си поканвамъ Якова Ланги, щото отъ деньтъ на трикратното публикуване на настоящата повѣстка въ „Държавний Вѣстникъ“ до 15 деня, ако не ми представи горнята сума, ще поставя къмъ налагание запоръ върху капитала ви, находящъ се у Евлогия Георгиевъ въ Букурещъ (Ромѣния).

Руссе, 30 априлий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(539)—3

ПОВѢСТКА

№ 428.

Подписанный съдебенъ приставъ при Руссенский окр. сѣдъ на I участкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 701 издаденъ отъ Руссенский град. мировнй сѣдъ на 30 априлий т. г., приглашавамъ Нури Х. Шакировъ, бивший Руссенский житель, а по настояще неизвѣстно мѣстожителството му, да заплати на Кръсто Н. Поповъ изъ г. Руссе, предвидената въ казаный листъ сума 1517 гроша съ 32 лева 10 стот., доброволно до 15 деня отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Въ противенъ случай ще се постанови, съгласно ст. 416 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, къмъ спиране суммата отъ приходитѣ му.

Руссе, 1 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: М. Палашевъ.

2—(540)—3

Ломский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 161.

Подписаний съдебенъ приставъ при Лом. окр. съдъ отъ 1 участка на основание исполнительнитъ листове подъ № № 3682, 3707 и 128 издадени отъ Ломский окр. съдъ и Ломский мировий съдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день, ще се продаватъ въ канцеларията ми чрезъ публиченъ търгъ движимитъ и недвижимитъ имущества на отвѣтника Пако Пуевъ Доинъ, отъ с. Мокрещъ, Лом. окол., а именно:

1) една къща, съградена съ плетъ, покрита съ керемиди, около 8 метра дължина, $4\frac{1}{2}$ широчина $2\frac{1}{2}$ височина, съ 3 отдѣления, и подъ нея малка пивница, съ дворъ около 2 дюл. и градина $\frac{1}{2}$ дюл., оцѣнена за 2000 гроша;

2) три коша отъ пъркве, отъ които два сж за жито а единъ за кукурузъ, въ послѣдния се намира 300 до 400 ока кукурузъ на кулене, и то половината гнилъ, оцѣненъ за 200 гроша;

3) единъ чифтъ волове съ колата наедно, отъ които единия е бѣлъ, а другий сивъ по на 8 год., оцѣнени за 1000 гроша;

4) единъ конь съ миша длака (тъменъ на 10 год. съ талигата заедно, която е дървена, тукашна направа, оцѣнени за 400 гроша;

5) едно лозе около (4000) гижки китка находяще се въ Волчедърмскитъ лози, помежду съсѣди: Иванъ Савовъ, Младенъ Вълчовъ, Томо Трифоновъ и Цеко Доинъ съ лозе, оцѣнено за 800 гроша;

6) едно лозе около (3000) гижки, находяще се въ Душлиншкитъ лози, помежду съсѣди: Първанъ Савковъ, съ лозе Богданъ Пѣвовъ, съ цѣлина, Бело Туле Къовъ съ лозе и Никола Заиковъ съ цѣлина: оцѣнено за 800 гроша;

7) една ливада около 21 дюл. по между съсѣди: Мито отъ една страна отъ друга Джорджо отъ трета сжщи Джорджо и Никола, находяща се въ чертата (грѣтъ) Мокрешко ливадѣ, оцѣнено за 300 гроша;

8) една ливада около 23 дюл. помежду съсѣди: Мито отъ една страна, отъ друга Ицо и отъ трета Кърсто и Цеко, въ сжщото (Сеферинка), оцѣнено за 300 гроша;

9) една нива находяща се въ Жимански валогъ, около 20 дюл. между съсѣди: Горанъ отъ една страна отъ другата Вожинъ отъ третата Мончо и пѣтъ: оцѣнено за 300 гроша;

10) една орница, находяща се въ Локвенски пѣтъ съдържаще около 23 дюл. помежду съсѣди: Илия, Пую, Кърсто и пѣтъ, оцѣнена за 300 гроша;

11) една орница въ Палански пѣтъ около 13 дюл. помежду съсѣди: Ангелъ, Косто, Демянъ и мерата: оцѣнена за 200 гроша;

12) една нива въ Криводолски пѣтъ, посѣена съ ечимъ 15 дюл. помежду съсѣди: Трифонъ, Моно и Комощичката межда, оцѣнена за 200 гроша;

13) една орница називаема Локвенски пѣтъ, 12 дюл. помежду съсѣди: Божинъ, Пуео, Вожинъ и пѣтъ: оцѣнена за 150 гроша;

14) една орница називаема Машла около 7 дюл. помежду съсѣди: Вожинъ, Качо, Джорджо и Петко, оцѣнена за 100 гроша;

15) една орница називаема Криводолски пѣтъ около 12 дюл. помежду съсѣди: Торньо, Боно, межда и пѣтъ оцѣнена за 150 гроша;

16) една нива називаема Криводолски пѣтъ около 15 дюл. помежду съсѣди: Моно, Рангелъ, Кърсто и пѣтъ, оцѣнена за 200 гроша;

17) една орница, називаема Криводолски пѣтъ около 9 дюл. помежду съсѣди: Петко, Джорджо сжщия отъ двѣ страни Маноило, оцѣнена за 100 гроша;

18) една орница називаема Преки Валогъ около 12 дюл. между съсѣди: Кърсто, Спасъ, сжщия Трифонъ, оцѣнена за 200 гроша.

Поменатото имущество не е заложено никому. Наддаванетоъ ще почне отъ гореоказаната оцѣнка.

Желающитъ да надаватъ могатъ да разглеждатъ формалноститъ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Ломъ катадневно отъ 8—12 ч. предъ обѣдъ и отъ 2—5 ч. подиръ пладнѣ, освѣнъ въ неприсѣтственитъ дни, гдѣто ще имъ бждатъ достъпни всичкитъ книжа относително настоящата продажба.

Съдебенъ приставъ: Д. К. Оклевъ.

2—(512)—3

Плѣвненский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 110.

Долунодписаний Михаилъ Д. Цанковъ, съдебенъ приставъ при Плѣвненский окр. съдъ на I-ий участкъ, на основание исполнительний листъ на Плѣвненский мировий съдия отъ 17 ноемврий 1882 год. подъ № 822, издаденъ въ полза на Тодоръ Винювъ отъ с. Тученица, срещу Куна Станчева отъ сжщото село, за 96 рубли, и съгласно ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че подиръ два мѣсеца отъ деньтъ на троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и въ продължение на 61 день, ще продавамъ чрезъ наддавание недвижимото имущество на длъжницата Куна Станчева, за исплащане на горѣпоменатий ѝ дългъ, а именно: една нива находяща се въ мерата на с. Тученица, въ мѣстността називаема „Манафската Поляна“, отъ петъ дюлюма, при съсѣдитъ: Дѣдо Мярко, Яко Русевъ и селска мера, наддаванетоъ на която ще почне отъ 175 лева.

Желающитъ да наддаватъ, могатъ да разглеждатъ формалноститъ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Плѣвень, всѣкой день отъ часа 8 прѣдъ обѣдъ до 2 послѣ пладнѣ, освѣнъ неприсѣтственитъ дни.

Плѣвень, 28 февруарий 1884 година.

Съдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

2—(297)—3